

Elfizetési árak:

Egész évre 10.—
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50 —
Egy hónapra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpácz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasáboz petít
sorokint 5 kr-ával
számítottak.

Elakadva.

Debreczen, június 10.

(—s) Alkotmányunk kötelezően írja elő, hogy kiegyezési ügyeinket az alkotmányos Ausztriával állapítsuk meg.

Igy bár a Bánffy kabinet által beterjesztett kiegyezési javaslatok elfogadása a magyar törvényhozások részéről ugyszólván biztosítva van, mégis azok létrejötte, törvényerőre emelkedése problematikus, mert az osztrák parlamenti krízis hovatovább bonyolultabb lesz s az osztrák kormány az alkotmányos gépezet működését nem igen tudja biztosítani.

Tehetetlenül, megkötözött kezekkel állunk tehát saját hibánkon kívül a szűk látkörű osztrák politikusok jóvoltából s a stagnálás ezen idejében csupán a találgatásoknak s nagyhangú ellenzéki program vallásoknak nyílik tág tere.

Ellenzéki részről a legradikálisabb közjogi politika mellett izgatnak sürgetvén a teljes gazdasági különválasztást, az önálló vámterület felállítását.

Ez a program minden inkább lehet csak közgazdasági politika nem, sőt közgazdaságunkra mi sem lehet hátrányosabb mint ha mindenáron belé keverik a tisztán gazdasági jelentőségű kiegyezés kérdésébe a függetlenségi jelszavakat s a közjogi teoriákat. —

A mi közjogi függetlenségünk vitán felül áll, közgazdasági szerződéseink Ausztriával pedig azért vannak, mivel azokat magunkra nézve is előnyösekknek tartjuk s Ausztriára nézve is.

Már most ha Ausztria zilált politikai viszonyai miatt képtelen e közös szerződések rendezésére velünk, ugy e sajnálatos bonyodalmat kár nekünk még súlyosbitani holmi ellenzéki függetlenségieskedéssel.

És mégis a társadalom némely rétegében egészen népszerű lett az önálló vámterület eszméje, melyre annakelőtte nem gondolt ugyszólván senki.

Természetesen ezt a vágyat az ellenzéki izgatás mellett kihívta az osztrákok impertinens viselkedése is, kik ebben a kérdésben százsortaés ezerszerte oktalanabb, gyűlölködőbb és szűkebb politikai látókörre valló magatartást tanúsítanak, mint nálunk a legvadabb függetlenségi kis iparos.

Pedig az osztrákok csak épen oly jól tudhatják mint mi, hogy a Marcheggnél felállított vámsorompó nem jelentene egyebet mint azt, hogy egyik félnek az ipara, másiknak a mezőgazdasága veszítené el legbiztosabb majdnem monopolizált piacát, mely veszteséget bennünket idővel némileg talán kárpotolna iparunk fennállása, de mely veszteség következtében Ausztria, mely ugy lát-

szik amugy is örökös politikai züllésre van kárhozhatóva, gazdaságilag is teljesen elzüllyenék.

Nékünk pedig ép oly kevésbé lehet célunk Ausztria tönkrejutása, mint nem lehet célunk mezőgazdaságunk megrontása még esetleg iparunk erősödése fejében sem.

Ausztriának, mellyel elválaszthatlan kapcsolatban élünk győngülése, nem lehet ránk nézve közönyös mivel az kihát közös ügyeinkre és befolyásolja helyzetünket a külfölddel szemben, mezőgazdaságunk érdekei pedig azért elsőrendűek és mindennél előbb valók, mivel tradícióink is ahoz kötnek, mivel földmivelő nép vagyunk s az ország legmagyarabb vidékeit, legmagyarabb lakosait sujtaná a mezőgazdaság hanyatlása.

Már pedig a magyar faj erősítése s általa az idegen fajok lehető beolvasztása szóval a magyar nemzeti állam felé való gravitálás az a helyes politika, melyre nekünk törekednünk kell s melynek érdekében sem szabad kitenni az országot évtizedekig tartó gazdasági válságoknak.

A Bánffy kabinet által beterjesztett kiegyezési javaslatok mint tudjuk megtartják az eddigi tényleges állapotot a szükséges korrektívumokkal és a kölcsönös kompenzációkkal, melyek — mint becsületes szerződéshez illik —

TÁRCZA.

Száz forint.

Irta: Vértessy Gyula.

Egyáltalában nem csináltam vele valami nagy teketóriát, mikor zsebredugtam a száz forintot. Jó barátok között nem nagy dolog az ilyesmi s neki szüksége lett volna rá, én is odaadtam volna, mint a hogy ő tette. És valamint én biztos lettem volna benne, hogy visszakapom a pénzemet amikor ő mondja, épp ugy biztos lehetett ő is.

- Mennyit adjak?
- Száz forintot,
- Mikor adod meg?
- Két hónap múlva.

Ezzel be volt fejezve az ügylet s az angyalfejes, szép, kék bankó a zsebembe vándorolt.

— Lám, milyen könnyen jutsz te száz forinthez — mondta Gábor mosolyogva.

— No bizony, de nagy dolog, ez a rongyos százaz!

— Köztünk nem. De hány szegény ördög van, aki a lelkét is eladná érte. Aki nem kérhet a barátjától kölcsön s aki sejtí is, hogy aligha adhatná vissza hama-

rosan, ha kapna is valakitől valami csudamódon.

— Eh, akárki is ad száz forint kölcsönt egy jókabátú uriembernek, a ki becsületes ember hírében áll.

— Nem ezafollak meg. Csak egy történetet mondok el néked. A száz forint juttatta az eszembe. A történet egy jó barátomról szól. Abból az időből való, mikor még nélkülözhető két forintom se volt, nemhogy száz lett volna. Ha lett volna, akkor Jenőssy Jenő ma is élne.

... Harmadéves jogászok voltunk, és egy irodában dolgoztunk Jenővel. Kezünk fejenként harmincz forintot és ebből kellett megélnünk. Gondolhatod, hogy éltünk! Két ládánk közül az egyiket kineveztük éléskamrának és szereztünk beléje teát, czukrot, kenyeret, az ablak közé szalonnát, és ez volt a vacsorakosztunk. Az ebédért tíz forintot fizettünk egy kifőző helyen.

És, tudja Isten, néha még boldogoknak is éreztük magunkat, mikor ugy hébe-korba jól kollokváltunk az egyetemen. Ilyenkor szalámis vacsorát szavaztunk meg magunknak.

S ez így tartott a negyedik év végéig! Akkor azután, hogy az első szigorlatot letehessük, a szigorlati díjat egyszerűen kikoplaltuk és a mosást is megspó-

roltuk azzal, hogy magunk mostuk ki a vizes táliban.

De meg is volt a jutalma a nélkülözésünknek. Az első szigorlatot letettük s mint bejegyzett ügyvédjelöltek egyszerre negyven forintra rukkoltunk elő.

Mekkora urakká lettünk egyszerre! Csak hogy a nagy uraság könnyelműekké tett. Ugy, hogy a második szigorlatra még csak kikoplaltuk a vizsgadíjat, de a harmadikra már egyikünk sem akarta.

— Eleget koplaltunk; ha doktorok leszünk, majd csak jobban megy a dolgunk, hát ennek a fejében nézzünk egy kis kölcsön után, javasolta Jenőssy.

Utána is néztünk, de természetesen hiába! Ki is adott volna valamit két kopott diáknak?

Már-már újból a régi módszerünkhöz fogtunk, mikor egy este nagy örömmel, magából egészen kikelve toppan be Jenő:

— Nagyszerű kaland! Az Erzsébet-terén meghódítottam egy szép dámát!

— Hogy hogy? — kérdeztem tőle.

Mellette ültem a padon. Először rá se mertem nézni. Előkelő, gazdag hölgynek látszott. Az ujja tele van gyűrűkkel, a nyakán pompás kolliere, a karján karperecek. A rubája selyem, a függője gyémánt. Ő szólított meg. A zenekar va-

egyenlő módon szem előtt tartják mindkét fél érdekeit.

Mégis már a második provizoriumot éljük az osztrák ellenzék jó voltából, minden reményt feladni azonban az alkotmányos elintézésre talán még nem kell s egyelőre legokosabb részünkről nyugodtan, ellenzéki jelszavak által félre nem vezetve, bevárni a fejleményeket.

— **Bánffy báró Bécsben.** Bánffy Dezső br. miniszterelnök tegnap Bécsbe utazott, a hova Lukács László pénzügyminiszter holnap követi. A miniszterek utazása a szóbeli kvótatárgyalásokkal függ össze s ez volt a folyó ügyeken kívül a tegnapi minisztertanács fő tárgya is.

— **A németországi választások.** Mához egy hétre — 16-án — kezdődnek meg a választások a birodalmi gyűlésben, de valami nagy izgatottságot még nem igen lehet észrevenni. Posadowsky gróf államtitkárnak választóihoz intézett levele csekély figyelmet keltett, sőt némely lap egészen közömbösen veszi, mivel ezek szerint a gróf levelében csak ismételte azokat, a miket már a birodalmi gyűlésben elmondott. A nemzeti szabadelvűek elhatároztaik, hogy külön jelöltet nem állítanak föl, hanem fölkéri a párhiveket, hogy az első választáson szavazzanak mindnyájan a szabadelvű néppárti jelöltre, hogy ezzel a szavazatok eloszlását megakadályozzák és hogy a bizonytalan pótválasztásoknak eleje vé tessenek.

Az Egyesült-Allamok béke-föltételei.

Budapest, június 10.

Kasirozott békegalambok röpködnek a levegőben az ágyudörgéstől megriadtan és fehér szárnyukat feketére kormozza a löporfüst. Mert komolyan alig gondolja valaki, hogy akár Spanyolország, akár az Egyesült Allamok ebben a pillanatban hajlandók volnának béketárgyalásra, a nép lelke az Océánon innen és az Océánon túl bármennyire kívánja is a háboru befejezését. A míg Sanjagó sorsa el nem

dől, addig a békeközvetítő diplomacziának türtöztetnie kell magát.

Ennek ellenére érdekes megismernünk a föltételeket, a melyek mellett az Egyesült-Allamok döntő győzelem esetén békekötésre hajlandók. Az első szempillantásra ugyanis látható, hogy az alább következő föltételek elfogadásáról legfőbbjében abban az esetben lehet szó, ha Spanyolország teljes vereséget szenvedett.

A washingtoni angol nagykövet, kizárólag a st.-jamesi kabinet mértéktelen békeszeretete által sugalmazva, megkérdezte Mac Kinleytől, az Egyesült-Allamok elnökétől, hogy micsoda föltételek fejében akar békét kötni Spanyolországgal? A Fehér Ház derék lakója, valódi amerikai szerénységgel, habozás és gondolkodás nélkül a következőket jelentette ki: Spanyolország lemond Kubáról, hogy a sziget a kongresszus határozatának értelmében szabad és független legyen — meddig marad az, arról bőlezen hallgatott az elnök ur; Portorikót hadikárpótlás fejében átadja az Egyesült-Allamoknak; ekkor aztán megtarthatja a Fülöp-szigeteket, de csak úgy, ha ott valami jó szénállomást bocsát az amerikai flotta rendelkezésére.

Ezekben a föltételekben megnyilatkozó gőg és elbizakodottság újból kézzelfoghatóvá teszi, mennyire szükséges lett volna a háboru kitérőse előtt Európának öntudatra ébrednie és határozottan állást foglalnia az Egyesült-Allamoknak kísérlete ellen, hogy a nemzetközi jog lábballapításával brutálisan beleavatkozzék egy európai hatalmasság belügyeibe. Ezek a föltételek, egészen eltekintve attól, hogy úgy hangzanak, mintha Mac Kinley diadalmas hadsereg élén állana, pedig ettől még nagyon messze van, bizonyosságot tesznek róla, hogy itt nem annyira Kuba felszabadításáról van szó, mint inkább arról, hogy egy európai hatalmasság teljesen kiszorítsa Amerikából. Vajon az amerikai szövetség angol barátai nem aggodnak-e Kanadáért, látva a hírhedt Monroe doktrina ilyenféle alkalmazását?

A harez ezalatt makacsul folyik Szanjago körül. A bombák úgy sivítanak, mintha egyáltalán nem léteznének sem valódi, sem kasirozott béke-galambok.

Az európai pénzpiacok tegnap is, tegnapelőtt is valami szanjagói amerikai győzelmet eszkömpitroztak. A harezteri tudósításokból nem állapítható meg ez a

győzelem, ha csak készpénznek nem akarunk venni minden yankee-humbogót. Sampson és Shley admirálisok győzelemről akkor fognak beszélhetni, ha elpusztítják Cervera flottáját és beveszik Sanjagót, mielőtt az I. spanyol tartalékos hajóhadosztály oda megérkezik. Ez eddig nem történt meg tizenhárom napi ostrom után; sőt az sem egészen kétségtelen, vajon fölmutathatnak-e az amerikaiak valami számbavehető eredményt ebben az irányban. Kicsit várni kell tehát ennek a győzelemnek a tőzsdei értékesítésével.

Diplomata.

Szerb-Magyar barátság.

— Svetomir Nikolayevitch volt szerb miniszterelnök levele. —

Debreczen, június 8.

A szerb politikai közélet egyik vezére Svetomir Nikolayevitch volt miniszterelnök, akit az itt lévő szerbek úgy emlegetnek, mint a közel jövőben ismét miniszterelnökét a mindég forrongó szomszéd államnak, — nem jöhetett el Debreczenbe ahol őt is, mint földieit kitüntető magyaros szíveséggel várták. Simonffy Imre kir. tan. polgármesterhez francia nyelven egy megkapóan szép levelet intézett, amelynek politikai jelentőségű kijelentései méltán keltethetnek nagy érdeklődést a Száván innen és túl. Ime a figyelemreméltó levél magyar fordításban:

Belgrád, 1898. június hó 5.

Polgármester Ur!

Családi ügyek akadályoznak abban, hogy igénybe vehessem szívélyes meghívását, melyben kegyes volt részesíteni, s fosztottak meg ama szerencsétől is, hogy jelen lehessenek a nemes érzelmek ama megnyilatkozásán, melyek kiválóan tulajdonai úgy a Magyar, mint a Szerb népnek.

De gondolatban Önök között érzem magamat és üdvözlöm úgy ez alkalomból, miként mindenkor mindazt, amely képes közreműködni arra, hogy összefüze a

lami új darabot játszott s ő kérdezte hogy kitől van az. Tudtam is én! Zavarba jöhettem és komikusan nézhettem ki: mert ő mosolygott. De olyan jóságosan mosolygott. Lassankint azután beszélgetni kezdtünk. S képzeld el, haza is kísérttem. Holnapra meghívott. Azt mondta hogy magántitkár kellene neki és én talán jó lennék.

Aznap este ennek öröme elmulatuk vagyonuk összes romjait. Másnap délutánig éhezve ugyan, de a legszebb jövő reménységével eltelve várakoztunk.

Jenő késő este jött haza. Szörnyű boldognak látszott. Elmondta, hogy az asszonyság, valami gazdag özvegy, fölfo-gadta őt titkárnak. Kap teljes ellátást, kosztot, kvártélyt, szóval mindent. Pénzt nem ígért ugyan, de azt hiszi, majd kap azt is.

Oda is költözött az özvegyasszony házába, azzal az ígérettel, hogy mihelyt pénzt kap tőle kölcsön, eljön hozzám s ad nekem is belőle, hogy levizsgálhassunk.

Körülbelül két hét múlva el is jött. Egy ropogós százaszt lengetett a kezében mikor belépett. Azután szépen kísértotta s leterítette az asztalra. — Ahi tattal néztük egy darabig, mint valami szentséget. A kis angyalfejek rajta, mintha

mozogtak volna, a mint reszketve, izgatottan néztük.

— A fele a tiéd, a fele az enyém! Jövő hónapban felavatnak mindakettőnk; még egy kis doktori murira is telik. Most már urak leszünk!

Ő már akkor is az volt. Elegáns szép ruha volt rajta, nem olyan uraságoktól levetett, aminőt azelőtt hordtunk.

— Ugye, szép ruhám van?

— Szep! Te csináltattad?

— Dehogy! Ő. Kijelentette, hogy a titkárnak urasan kell kinézni. Hát biz ez libériaszamba megy. De isten neki. Nagyszerű asszony!

— Szep?

— Csinos. Olyan jó negyvenes! Nagyon jóságos asszony! Ugy bánik velem, mint a fiával. A száz forintról elismervényt adtam neki. Ne gondold, hogy ajándék.

Azután sok ideig nem találkoztam vele. Ő, úgy látszik került, én pedig nem akartam utánajárni.

Körülbelül félév múlva találkoztunk újra.

Mintha érezte volna, hogy szüksége van mentgetni magát, azzal kezdte:

— Ne hidd ám, hogy ott lakom még! Szakitottunk. Ő ugyan komédiázott, sirt, zokogott, jeleneteket csinált, de

nekem nem imponált! Hál'Istennek, ott hagytam!

És azután megint összekerültünk lakni. Többé szó se volt az asszonyságról. Az előbbi szorgalmas, szerény legény lett belőle. Mind a ketten irodavezetők voltunk már és elég jó jövedelmünk volt. Jenőnek pláne jó dolga volt. A princípális leányának udvarolt s a bájos szép leány, úgy látszott, szívesen vette a csinos, okos fiu udvarlását. A leány is és a papa is. A papa meg is mondta neki őszintén, hogy csak legyen a kezében az ügyvédi diploma, a többi az ő dolga. Ez azt jelentette, hogy pörökről majd gondoskodik ő a vejura számára.

Milyen boldog volt Jenő! Hogy szötte a legrózsásabb terveket a jövőre! Szöhetne is. Hiszen a legbiztosabb boldogság utja állt előtte. Csak az özvegy levelei okoztak neki néha kellemetlenséget. Eleintén ezekről is hallgatott, de később megmutogatta:

— Nem hagy békét! — mondogatta — mindég kér, hogy látogassam meg! Hogyisne! Van eszemben! Majd éppen most megyek el hozzá! Nem tudnék többé a szeme közzé nézni az én drága, ártatlan, édes kis leányomnak. S én lennék a legnyomorultabb ember, ha

két nép közöttük a és megerősítse barátságának, kölcsönös tiszteletnek és testvériségnek kötelekeit.

A multnak egyik s másik részről tapasztalható előítéletei, a tévedések és az érdekek rossz megítélése néha félreértéseket és nehézségeket idéztek elő Magyarok és Szerbek között, annál könnyebben, mert a Szerbek egy része közös hazában lakik a Magyarokkal és mert a mi határainkon ölelkezik a kelet és nyugot civilizációja.

De e felvilágosodott korszakban, a melyben élünk, szakítanunk kell a multak tévedéseivel, s meg kell találnunk e századnak nagy humanitárius eszméiben a tanulságokat és ama módokat: miként élhetnénk egymás oldalán békében, megelégedetten és boldogan!

Voltak idők, mikor a magyarok és szerbek a keresztyénség és a civilizáció érdekében egyesíteni tudták erejüket saját közös jólétiükre és az emberiség jólétére.

A Szerb nép népies dalaiban ma is élénken emlegeti ezen dicsőséges korszakot.

Brankovich György, Hunyady János, Lazarevitch István és Corvin Mátyás emlékezete szolgáljon például és buzdítson minket amaz eszmére, hogy a bizonytalan jövő veszélyei közben bizton számíthassunk egymásra még akkor is, ha a jelenkor sokféle érdekei nem tennék is kötelességévé Magyarországnak és Szerbiának természetes és olyan bölcs politika követését, amely a kölcsönös becsülésben, engedményekben és a két állam viszonyos támogatásában áll.

Az isteni gondviselés az ő előrelátásában egymás szomszédságába helyezte a két országot, s míg létezőnk, így is marad: következőleg sem balsors sem szerencse nem jöhet egyik vagy másik népre, amely őket egymás iránt közönyössé tehetné.

Magyarország és Szerbia felvilágosodott férfiainak kötelessége tehát, hogy a szerencsés szomszédsági helyzetből, amely a két nép között létezik, a lehető legnagyobb előnyt aknázzák ki a közös jólétre s az emberiség javára; s a fajokülömbőség csak a művelődés és a civilizáció terén folytatandó jótékony versenyre buzdítson bennünket!

Ime Polgármester Ur, ezekkel a gondolatokkal, ezekkel az óhajakkal időzném én földieim körében az Önök oldalán június hó 8-án!

Ujból kérem Polgármester Ur, fogadja szívesen a magam és családom köszönetét lekötölező szívélyes meghívásáért, s higgyje el nagyon bánt, hogy nem fogadhattam el.

Fogadja Polgármester Ur kiváló tiszteletem kifejezését.

Svet. Nikolayevitch.

A szerbek Debreczenben.

— június 10.

A szerb dalos kör tagjai három nap óta szívesen látott vendégei városunknak. Merre csak megfordulnak, mindenfelé szíveséggel és a rokon érzelmenek annyi szép jelével találkoznak, amelyből esakis azt a meggyőződést merítetik, hogy a fajmagyar őszinte testvéri érzellemmel van eltelve a szomszéd szerb nemzet iránt.

tam, mikor kivettem a kezéből ezt a levelet. De akkor már a keze is, meg a levél is véres volt.

Mikor megkaptam, én nem is tudtam miféle levél lehetett, csak azt láttam, hogy elsápadt és mintha tántorgott volna, mikor átment a másik szobába. Egy pillanat múlva hallottam a lövést. Átfutottam, de már akkor ott hevert a földön; kezében az összegyűrt véres levéllel. A jeggyűrű kiesett a kezéből és ott hevert a padlón. A vér kezdte körülnyaldosni a kis aranykarikát.

Csak egy-két szót birt szólni s azzal meghalt.

— Meg vagyok gyalázva előtte! Nem élhetem túl!...

A levélben az özvegy levele volt, melyet az a menyasszonyához irt és a Jenő elismervénye száz forintról, melyet az szintén elküldött a menyasszonynak.

...A szeretőm volt, én tartottam, pénzt is kapott tőlem... Ez volt röviden a levélben, bizonyítva az elismervénnyel. Persze, hogy erre vissza kellett kerülnie a kis jeggyűrűnek és annak az ólomgolyónak is persze, hogy be kellett kerülnie az önézetes, szerelmes legényt kaponyájába.

És most újra mondom. Akárki ad kölcsön száz forintot, de nem jó akárkitől elvenni. Szerencsés, a ki a barátjától kérhet, de csak a legjobb barátjától...

Mert ez a szimpatia nemcsak a szerb daloskörnek, de a magyarnak sok századon át a török ellen folytatott háborukban fegyvertársa a szerb népnek s szól.

A mi a szerb dalos kört illeti, nem csak művészi éneke miatt, de intelligenciájánál jeles egyéni kvalitásánál fogva is megérdemli azt a kiváló tiszteletet, mely Debreczenben övezi. Hazájuk nyelvén kívül többnyire beszélnek folyékonyan németül és francziául is. A szerb tanítónők három-négy nyelven beszélnek. Közvetlen modoruk, beszédjük tónusa és egész lényük műveltséget bizonyít.

Altalában bizonyos melancholia jellemzi őket. Ámde e mélabu a társaságban fölolvad, némely mégis árnyalatai beleszövednek lehangosabb kedvük szívárványos színei közzé is.

Kellemesen, folyékonyan társalognak diszeréten, sokan pedig szellemesen. Látszik, hogy Belgrádban élénk társadalmi élet lehet s az egyes osztályok nem élnek egymástól elkülönítve.

A szerbek debreczeni látogatásának számos felejthetetlen szép mozzanata volt már eddig is. A legmaradandóbb emlékü lesz ránk nézve az a jelenet, mikor a Petőfi- és Csokonai szobornál a szerb ajkáról hallottuk a Hymnuszt.

A szerbek debreczeni időzéséről a következő tudósítások számolnak be:

A hangverseny.

Alighanem felesleges munkát végeztünk midőn ezen hangversenyéről referálunk, melyen ugyszólván egész Debreczen jelen volt.

Komoly ünnepély számba ment a hangverseny első három jelenete. Az elsőben a vendégek énekelték Hymnusunkat, meglepően tiszta magyar szöveggel; a másodikban a dalárda egyik érdemes tagja mondott néma meghajlásával köszönetet a meleg rokonszenvért, kezében tartván a dalárdát illető koszorút. A harmadik jelenetben a mi dalárdánk énekelte el a mienknél is dallamosabb szerb hymnuszt, oly szépen, hogy nincs mit szégyenlenünk a vendégek előtt.

A hangverseny sikere minden várakozást felülmúlt. Igaz, hogy a vendégek iránt elfogultak is vagyunk, vagy talán a dallamos szerb nóta, ezek a fájdalomtól áthatott, könnyekre indító bus dalok okozták a viharzó tapsokat, mely minden számot követett, de annyi tény, hogy emlékezetes marad ez esemény városunkra nézve midőn a bánatos magyar népdalhoz annyira hasouló, kesergő, panasztól jajjadzó gyönyörű szerb dalok az új függönyvel díszített színpadon elhangzottak.

— Második nap. —

A ref. nagytemplom megtekintése.

Nagyszámu közönségtől kísérve vonultak a kolosszális nagy épület felé vendégeink, melynek széles bejáratánál K. Tóth Kálmán, a költőlelkű pap fogadta őket szép franczia beszéddel. Mindannyian bevonultak a templomba, szépen hangzó orgonahang mellett és helyet foglaltak a székekkel szemben levő padsorokban. Márk Endre az ő gondos, kitartó figyelmével Széll István kántor által ismét megszólaltatta az orgonát s azután a szerb daloskör tagjai énekelték el egy megható áriát, mialatt a többi — a processzió nézésére elmaradt — tagok is előkerültek s együttesen még elzengtek egy éneket az Úr házában, hol hajdan az ápril 14-iki függetlenségi határozatot kimondották!... Ki gondolta volna akkor, hogy még szerb

most, mikor ő szeret, elmennék ehhez az asszonyhoz.

— De elvégre, valamikor szeretted! Hát a régi szerelem jogán csak kérhet valamire. Hátha valami elintézni való dolga van. Hálából megtehetnéd, hogy elmenj.

— Erre a levélre? Olvasd csak!

Elolvastam a levelet. Tele volt szerelmes ömlengésekkel s azzal végződött, hogy ha igaz, hogy Jenő vőlegény, akkor ő megöli magát! Menjen el hozzá és vigasztalja meg!

Most már én sem küldtem! Csak azt kérdeztem tőle, hogy visszafizette e az asszonynak a száz forintot.

— Rég elküldtem neki, de ő vissza küldte s azt írta, hogy ezt tartsam meg tiszteletdíjúl, eleget szalagáltam az ügyekben. S ez igaz is. Mert míg a menyasszonnyal nem ismerkedtem meg, bár előttem titkoltam, sokszor eljártam hozzá. De szavamra, csak ügyvédi dolgokban. Szerelmemről szó se volt köztünk többé, mióta elköltöztem tőle. Légy nyugodt, a mi dolgunk rendben van. Csak affektál ő nagysága!

— Ó nagysága azonban egyebet is tett. Csak azt várta, hogy Jenő eljegyezze a menyasszonyát. A hűségében sértett asszony a rákövetkező napon levelet irt a menyasszonynak. Jenő a gyűrűjét ezzel a levéllel együtt kapta vissza. Nem volt mellé írva egy sor irás sem. Később lát-

ének fog itt hangzani, bizonyosságot tevén a magyarok iránti testvéries érzésükről? De hát változnak az idők.

A városházánál.

Nem volt ugyan programba véve, de Márk Endre elnök tapintatossága s a szerb testvérekért buzgó meleg érdeklődése eltalálta, hogy a vallásos érzésű szerbekre nézve jó hatással lesz az urnapi nagy körmenet megtekintése.

A nagytemplomból hát visszatértek, hogy alkalmas helyről megtekinthessék a körmenetet, de sajna! A nagy emberáradat miatt csak kis részben sikerült azt látniok. No de legalább a városháza is kapott látogatást, melyet — nem tudni — mi okból, a programból kifelejtettek. Kis tanácstermébe vonultak fel s onnan várták a szép jelenetet: a szentség körülhordozását. Ezután még a közgyűlési termet tekintették meg s visszatértek a Bikába villásreggelire. Sört, jóízű székelygulyást, virslit szolgáltak fel. Az ügybuzgó elnök maga is hordozta a villát, és kést, csakhogy mindenképpen ékesen és szép renddel legyenek. Végül egy szép üdvözlő dalt énekeltek vendégeink.

Az ev. ref. collegiumban.

A mai nap kiemelkedő fénypontja az ev. ref. collegium megtekintése volt, hova villásreggelijök elköltése után vonultak a debreczeni magyar vendégszeretettől lelkesült szerbeink. Gyönyörű két koszorut vittek magukkal, hogy megkoszorozzák Petőfi és Csokonai szobrát. A koszorúk feliratai ezek voltak: „A magyar nép lánglelkű dalnokának.. A Stankovic dalkör.” — „Debreczen költőjének. A Stankovic dalkör.” A collegiumban Sass Béla, akad. igazgató fogadta és üdvözölte őket német és magyar nyelven a maga és tanártársai nevében a következőleg:

Mélyen tisztelt Hölgyeim s Uraim! A megtiszteltetésért, melyben Önök főiskolánkat, látogatásuk által részessé tenni sziveskedtek, fogadják, kérem, e főiskola tanártestületének hálás köszönetét. Nem mutathatunk ugyan önöknek fényes termeket, dúsgazdag gyűjteményeket és szertárakat, de ez épületnek minden kiesiny követ kegyes alapítók vallásos buzgósága, a szellemi és lelki világ fensőbb javaiért lángoló hő szerelme forrasztotta össze s e terület fölött, hol magyar reformált egyházunk legjelentékenyebb kulturalkötése emelkedik, hol egyházunk s hazánk történelmének annyi kegyeletes emlékeitől megszentelt eszernökünk állanak, idestova negyedfélszáz esztendő óta a protestantizmus szabad szellemének, a magyar hazaszeretet s a tudomány kultusának nemtői összeölelközve lebegnek s főiskolánknak ezen idő alatt hazánk közművelődésének történetében nem jutott dicstelen szerep. Ezek a géniuszok tisztelellettel és meleg rokonszenvvel viszonzják azt a figyelmet, azt a barátságos érdeklődést, amely a nemes szerb nemzet fiait az általunk féltékenyen őrzött kincsek felfedezésére s megismerésére készítet.

Mélyen tisztelt Hölgyeim s Uraim! Daluk bájjával, hatalmával, művészetöknek varázsával önök már meghódították szívünket. Nem vehetik hát tőlünk sem rossz néven, ha viszont mi is igyekezzünk eléjük tární mindazt, a mivel méltánlásukat és előismerésüket, ha szinte csak némi részben is, megnyerhetni reméljük. S épen ez a törekvés indit engem rá, hogy a midőn önöket, városunk társadalmának kedves vendégeit, a szerb-magyar testvériség gondolatának lelkes apostolait, tanárkarunk nevében ismételtlen a legszivesebben üdvözölni szerencsém van, egyszersmind föl is

kérjem, hogy főiskolánkat, ennek könyvtárát, szertárait és gyűjteményeit kegyeskedjenek megtekinteni.

Majd a nyilvános könyvtár helyiségében tartott hozzájuk szép beszédet, melyet *Jojkits* Dusan debreczeni joghallgató tolmácsolt a szerbeknek. *Szimics Zsivojin* válaszolt az üdvözlőre szép szívből fakadt beszéddel, melyet *Takács E. József* tolmácsolt magyarul. Azután megtekintették a nyilvános olvasótermet, az oratoriumot, természetrajzi és állatmuzeumot és a dísztermet. És most következett egy megható, szívet lelkét szent örömmel betöltő jelenet. *Szimics Zsivojin* a daloskör elnöke a lépcsőházban elhelyezett

Petőfi szobrot

szép dicsbeszédet tartva megkoszorozta, melynek értelmét *Takács E. József* mondotta el. Dicsőség a költőnek — mondá — ki lantja varázsával nemcsak hazájában, de az egész világon a szabadság hirdetője volt. Most a daloskör tagjai ajkán zendült meg a mi nemzeti imánk, a Hymnus, frenetikus tapsot arató precizitással s néhány lépcsővel lejjebb a díszteremtől e nemzeti imánk második versora zugó tapsvihart aratva. A diákság tábora szünni nem akaró éljenzéssel jutalmazta a dalosok kiváló figyelmét.

Innen

Csokonai szobrához

vonult a nagy tömegre szaporodott közönség. Ember, ember hátán tolongva igyekezett helyet biztosítani magának, hogy hallhassa *Szimics Zsivojin* lelkes beszédét, melylyel Csokonainak is leróta a szerb dalosok kegyeletes érzését. A koszorú elhelyezése után ismét felzendült a Hymnus a szerb dalosok ajkán s hallgatták odafenn, a csillagos mennyországban, *Petőfi* és *Csokonai* örömkönyvet ejtve, hogy elhamvadt szívük végső dobbanása nem történt hiába, mert ime a dalnak szent varázsa által népek és nemzetek egy testvérré lesznek s isteni szeretet alapjára épül az egész nagy világ.

Dr. Benedek János a Csokonai-Kör nevében szép beszéddel köszönte meg a szerb testvérek kiváló figyelmét. Ezután a daloskör a gyönyörű zenéjű „*Bura*” ez. szerb dalt énekelte el nagy hatással és a nagy tömeg kivonult a Csokonai-kertből, hogy a Vár-utca végén épült Zenedébe menjen.

A Zenedében.

A vendégeket *Simonffy Emil*, igazgató üdvözölte. kinek neve ércztáblába van vésve a zenede történetében. Rövid visszpillantást vetett a zenede alapítására, majd felkérte a vendégeket az egyes karnak megtekintésére. Kellemes meglepetést szerzett vendégeinknek a rögtönzött hangverseny, mely valóban a legkényesebb igényeket is kielégíthette. *Harsányi Emma* k. a. lebilineselő zongorajátékával kezdődött a hangverseny. Azután a kedves megjelenésű *Zivuska Irén* édesanyja zongorakiséréte mellett énekelt egy francia ariát gyönyörű magos szoprán hangon, mely a szerbeket is igazán meglepte. Most a bájos *Pavelko* zenetanár últ zongorához s kísérté *Szilágyi Imre* remek hegedűjátékát. A sok tapsot aratott ifju *Goldmarck* Károly hegedűhangverseny ariáját játszotta nagy készséggel. Azután *Fleischmann Margit* kisasszony *Beethoven* „Snnátóját” játszotta zongorán, végül *Adamek Irma* énekelt *Zivuskáné* zongora kíséréte mellett egy dalt a *Sultán* operettéből. A szép zenenövendék kellemes tisztán csengő hangja fülemüle trillajaként, csattogta be a termet s méltán vívta ki a teljes elismerést.

Öröm sugárzott az arczokon és a szívokban szent lelkesedés lángja lobogott, midőn vendégeink elhagyták a zenede pompás helyiségét, hogy a gyomor követelményeinek is megfelelőleg, a „Bikában” felterítve váró asztalokhoz telepedjenek.

*

Megjegyezzük még, hogy a dalnokok közül *Andra Petrovich*, belgrádi törvényszéki jegyző és *Milán M. h. Radoicovich* jogász a kir. törvényszéket is megtekintették s meglepetéssel nyilatkoztak az ott látottakról.

A bankett.

A szerb vendégek tegnap délben gazdagon terített fehér asztalok mellett találkoztak a debreczeni közélet számos kitűnőségével. A szerbek vezetői, *Simics*, *Milovanovics*, *Pera Todorovics* rendjeikkel, a hölgyek szerb nemzeti viseletben léptek a Bika dísztermébe. Zajos éljenzéssel fogadták őket a debreczeniek. A szerb notabilitásokkal *Simonffy Imre*, dr. *Wolafka Nándor*, *Lengyel Imre*, *Márk Endre*, *Vecsey Imre* ültek az asztalfőn.

Az étlap kellemes meglepetésül szolgált. Főül a magyar és szerb czimerek között „Debreczen—Belgrád 1898.” felirat alatt egymásbafont kézfejek szimbolizálták a szerb-magyar barátságot, amelyet e három nap alatt dalban és szónoklatokban annyiszor dicsőítettünk; a kézfők alatt koszoruzott lant látható, ismét ez alatt keresztbe tett magyar és szerb zászló disziti a dombornyomású esinos étlapot, amely a Csokonai nyomda jó izlését dicséri.

A negyedik fogásnál felemelkedett *Simonffy Imre* kir. tanácsos polgármester s megemlékezvén a koronázás 31-dik évfordulójáról is, Ő Felségét a királyt, a királynét és az uralkodóházat éltette. Nyomban utána dr. *Wolafka Nándor* Sándor szerb királyt köszöntötte fel. Mindkét tósztot állva hallgatta a közönség.

Vecsey Imre tb. főjegyző a város közönsége nevében a szerb vendégekre üritette poharát. Mire *Todorovits Pera*, a *Male Novine* szerkesztője, *Skupstina* hosszabb beszédben fejtegetve a két szomszéd nemzet közti barátság szükségességét, — Debreczen városát és a rendezőbizottságot éltette.

Márk Endre több tekintetben tanító-mesterül ismeri el a szerb daloskor, amely minden munkáját Isten segítségül hívásával kezdi (a bankett elején is egy imát énekeltek); a debreczeni dalárda nevében *Szimics Zsivojin* elnököt és a szerb *Stankovics* daloskört köszöntötte fel. Dr. *Wolafka Nándor* *Milovanovics Gyula* igazgatót, *Szimics Márk* Endrét élteti, akivel a testvériség jeléül riadó taps mellett cseréli ki a dalköri jelvényeket s megcsókolják egymást. (*Torday Gábor* ugyanekkor egy özvegy szerb menyecskét csókolt homlokon.)

Dr. Nagy Kálmán orvos szerb nyelven a két nemzet közti egyetértés állandóságára emeli poharát. *Takács E. József* (Belgrád) *Márk Endrét* és a debr. dalárdát, *Dobieczi Sándor* a szerb sajtó képviselőjét *Todorovitsot* és a *Stankovics* dalkör karmesterét, *Márk Endre Takács Józsefet*, dr. *Wolafka N.* a szerb hölgyeket, *Szimics* a debreczeni nőket köszöntötte fel. Beszéltek még többen is, fölváltva magyarul, szerbül, francziául és németül. *Todorovics* egyik felköszöntőjében megemlékezett *Mraovits* szerb metropolitáról, aki iskolái egy részét Debreczenben végezte s bizonyosan itt szivta magába azt a meleg rokonszenvet, amelylyel a nemes, lovagias magyar nemzet iránt mindvégig viseltetett. Ugyanez a *Mraovits* a *Stankovics* dalárdának is tekintélyes összeget hagyományozott.

Négy óra mult, mikor vége lett a kitűnően szervezett ebédnek s *Rácz Károly* muzsikája mellett az egész társaság felkerekedett, hogy csoportosan lefénképeztesse magát.

A fénykép fölvételt *lovag Chilynsky György* eszközölte a Bika első udvarán.

Sétakocsizás.

Az előre megállapított programmon ismét változás történt. A pallagi kirándulás helyett sétakocsizás volt a városban és azután a Nagyerdő kanyargós árnyas utain. A vendégek a sétakocsizás közben megláthatták a ref. felsőbb leányiskolát, az új ref. templomot, a Pavillon laktanyát, dohánygyárat, gépjavitó műhelyt, közvágóhidat, a kath. intézményeket Szent-Anna-utczán, a törvényszéki palotát, és az izr. templomot.

A hangverseny.

Este nyolcz óraker Rác Károly Rákóczy-indulója hangjai mellett felgördült a függöny és ismét megjelentek a szerb dalosok. A nők festői szép szerb öltözetben jelentek meg s frenetikus taps fogadta őket. A magyar Hymnuszt énekelték el első sorban is, melyet a nagyszámban elbegtült közönség állva s lelkesedéssel hallgatott végig. Oriási tapsvihár tört ki s a szerény karmester alig győzte köszönetet mondani a nagy elismerést. Majd egy szerb dal hozta lázba idegeinket, mely után magyar népdalokat adtak elő nagy hatással. Igen szép volt a női kar éneke. A mi dalegyletünk ismét előadta a szerb nemzeti Himnust, amelyet szintén állva hallgatott a közönség. A program pontjait nem tarthatták be, mert igyekezniök kellett a tánczestélyre, melyet tiszteletükre a Bikában rendeztek. Háromnegyed tíz óraker végét érte a hangverseny s a közönség távozott, hogy ismét találkozzék velük a Bika szálló disztermében.

A tánczestély.

Talán soha nem is volt még oly nagy közönség a Bika szálló táncztermében, mint tegnap este. Zsufolásig meg volt telve minden kis tér s a vendégek iránti meleg érdeklődés lázas izgatottságban nyilvánult közönségünkönél. A tánczestélyre száz meghívót bocsátottak ki, de a jelenlevők száma nagyban felülmulta ezt. A vendégek a szerb kolót járták el előbb és azután a multság kezdetét vette, mely kivilágos kiviradtig tartott.

Harmadik nap.**Délelőtt.**

Ma a harmadik nap délelőttjén a programmban kevés megtekinteni való volt felvéve. Az indulás, tekintettel a tegnapi esti multságra, hogy fáradalmaikat kipihenhesék egy órával későbbre, tíz órára volt jelezve.

Pont tíz óraker a szerb dalosok a Kossuth-u. elején várakozó a helyi vasut r. t. szivességéből rendelkezésükre bocsátott külön vonaton mentek a dohánygyárba, végig énekelve a Kossuth-utczát.

A dohánygyár kapujánál **Hadházy Ferencz** a tisztviselőkkel élén várta a vendégeket s szívélyes hangon üdvözölte őket.

Csoportonként indultak el a dohánygyár belső részeinek megtekintésére. **Hadházy Ferencz** igazgató, **Hadházy Imre** osztályvezető, **Pribil József** és **Bunyitai** hivatalnokok kalauzolták a vendégeket s látták el a szükséges magyarázatokkal.

Az összes helyiségekben lázas munka folyt. A gépek zakatolását távolról lehetett hallani s az erős dohányillat már a bejáratoknál érezhető volt, mi a gyengébb lélegzetűeknél folytonos tüszentésre adott alkalmat.

Legelőbb a dohány vágó termet mutatták be, hol több gép a közönséges dohányt vágja fel. Innen a dohánygőzöltes terembe mentek. A leveles dohányt erős gözbe teszik a végből, hogy a vágásnál ne törjék.

Ezután a tulajdonképeni dohánygyártást szemlélték meg. Több nagyteremben rendkívül gyorsan s ügyesen dolgoznak a leányok, kik a dohányt csomagolják, másik része a sajtolóba teszi a becsomagolt dohányt honnan 50 csomagonként ellenőrzőkhöz jut, kik megnézik, megüti e az átlagos súlyt.

A szivarkák gyártó termekben is a leglázosabb munka foly. Egy teremben kétszázötven leány dolgozik, kik munkaközben azzal szórakoznak, hogy magyar dalokat énekelnek.

Csoportokba vannak osztva, minden csoportban hat leány dolgozik. Egy-egy csoport naponként 6000-7000 cigarettát készít s minden munkásnő megkeres naponként 80-90 kr.

Hadházy Imre osztályvezető másik terembe vezette a társaságot, hol a szivarkákat a legújabb rendszerű géppel az **Elliot** géppel készítik. A felvágott dohányt lemezre helyezik s a gép kész cigarettákat dob ki. Ez a gép naponta 10.000 drb. szivarkát készít.

A közönséges, 7 krajczáros cigarettát készítő teremben is kétszáz leány dolgozik s naponként 42000 csomag dohányt állítanak elő.

A szerbek érdeklődéssel nézték a leányok ügyes munkálkodását s figyelemmel hallgatták a magyarázatokat. A dohánygyártás megtekintése után az igazgató a népebédülőbe vezette a vendégeket.

Valóban hasznos és czélszerű intézkedés ilyen helyeken a népebédülő felállítására. A munkások 8 krajczárért kapnak reggelire tejet, ebédet, mely alkalommal a hus sohasem hiányzik. Az ételeket izletesen készítik, úgy hogy kifogás az étkezés ellen nem emelhető. Teljes megelégedéssel étkeznek itt a munkások, mert a legjobban látják el őket s a mellett olcsó árért étkezhetnek. Jelenleg 620 munkás étkezik a népebédülőben naponta.

Ezután a dohánygyárhoz tartozó szép s nagy kertet nézték meg.

Dél felé járt már az idő mikor a vendégek, megköszönve a derék igazgatónak **Hadházy Ferencznek** az ő szívélyességét, felültek a várakozó helyi vasutra s a városháza disztermébe vonultak.

A városházán.

Szerb vendégeink tiszteletüket s hálaikat akarták leróni **Simonffy Imre** polgármester előtt, amiért olyan szép s feledhetetlen napokat szerzett nekik. Évégéből a városháza nagytanácstermében gyűltek egybe, hol közöttük fél egy óraker jelent meg **Simonffy Imre** polgármester, kit kitörő „zsivió“ kiáltásokkal fogadtak.

Simits Zsivojin elnök szerb nyelven beszédet intézett a polgármesterhez, melyben őszinte, szívből fakadó köszönetet mond a ritka, feledhetetlen vendéglátásért s hálaikat jelölül diszokmányt nyújt át a dalárda nevében.

Simonffy Imre polgármester úgy a maga, mint a város nevében köszönetét fejezi ki a jóindulatukért s biztosítja őket, hogy itt időzésük emlékét megörökíti úgy a város törvényhatósága, mint a dalegylet. Kijelenti végül, hogy a két nemzet közötti barátságot nemcsak igéri fenntartani, de valójában fenn is tartjuk.

Ezután a dalosok éltető dalokat énekeltek. **Simits Zsivojin** elnök beszéd kíséretében oklevelet adott még át **Vecsey Imre** t. főjegyzőnek, **Márk Endrének**, **Lengyel Imrének** és **Krasznay Ferencznek** s a városi dalegyletnek. Ezután szállásaikra tértek étkezni. A dalosok délután a lövöldébe mennek s holnap reggel a gyorsvonattal utaznak hazafelé.

NAPI HIREK.

— **Urnapja.** Kellemes szép idő kedvezett az Urnapjának, a katolikusok e nagy ünnepének. A szokásos dörgés, villámlás, esőzés elmaradt. A nagy körmenet festői szépségében oriási közönség gyönyörködött, melynél **Wolaffka** Nándor püspök fényes segédlettel celebrált. A katonazenekarok harsogó ariája mellett haladó körmenet a Szent-Anna-utczáról kiindulva jött a Piacz-utczára, hol nagy embertömeg képezett sorfalat s innen a Kossuth-utczára tértek. A szép látványosságot szerb vendégeink is megtekintették a városháza kis tanácsterméből.

— **Áthelyezés.** Szapáry József gróf huszár főhadnagyot a Vilmos-huszárezred Nagyváradon állomásozó századától ugyan ezen ezred Debreczenben állomásozó századahoz helyezték át.

— **A városi bérház építése.** Az első kapavágás megtörtént a régi Vargaszin helyén. A városi bérház építésének földmunkálatait tegnapelőtt megkezdték s némely helyen már jó mélyre haladtak az alapok kiásával. Minden lépten-nyomon egymást keresztező régi falak maradványaira bukkannak, amelyek a hajdani **Kardos** koresma s talán egy még régebbi épület fundamentomai voltak. 4-5-6 láb széles hatamas falak ezek, amelyek amint egy új kut furásánál kitűnt, vastag tölgyfa pilótákra rakattak. A föld kihányása közben az ásó néha egy-egy régi pénzdarabot is felszínre hoz, többnyire a mult századból való penészes réz pénzeket De találtak már egy gyűrűt is. Hátha még annak a híres szép asszonynak, **Kardosné** asszonynak az ékszerei is előkerülnek, aki a mohácsi vész után **Zápolya** Jánosnak a szeretője vala, kiért az utolsó nomzeti király gyakorta ellátogatott Debreczen városába, édes boldog pásztorórákra.

— **Házasság.** Grósz Samu, a Gyógy-szerészeti Közlöny segédszerkesztője Budapestről, folyó hó 21-én, délelőtt 11 óraker a debreczeni izraelita templomban esküszik hűséget **Sorger Margit** kisasszonynak, **Sorger József** ügyvéd leányának.

— **Iskolai ünnepély.** A b.-ujvárosi izr. elemi népiskola f. hó 8-ikán a király koronázásának évfordulója alkalmából az iskola tágas s ez alkalomra egyszerűen, de izlésesen feldiszitett tantermében ezred-éves ünnepélyt tartott, melyen a növendékek hazafias dalokat énekeltek és költeményeket szavaltak. Az alkalmi beszédet **Szigeti Rezső** izr. tanító mondta.

— **A tanári körből.** A debreczeni tanári kör folyó hó 11-én szombaton délután 5 óraker tartja évzáró gyűlését az ev. ref. kollégiumban, a melyre a tagokat ez uton is meghívja az elnökség.

— **A debreczeni gazdasági tanulmány-utja.** A debreczeni gazdasági tanintézet hallgatói kedden Makóra érkeztek. A makói közönség lelkesedéssel, szeretettel fogadta a debreczenieket. Az egész város lobogódiszt öltött s megérkezésüket mozsáragyu lövések jelezték. Reggel az ifjuság **Berényi József** tisztartó vendége volt, ki hamisíthatlan magyar vendégszeretettel látta el a vendégeit. Megszemlélték **Nagy György** földbirtokos híres makói hagymatermelését. A makói püspöki uradalmat is megnézték. A mintaszerű gazdálkodás s berendezés elragadta őket. A vendégek tiszteletére Makó városa bankettet rendezett. **Kerpely** Kálmán h. igazgató felköszöntőjére **Szél György** polgármester válaszolt, ki lelkes felköszöntőben Debreczen lakosságát éltette. **Márton** Dezső III. éves gazdász a makói hölgykoszorut éltette. A debreczeni gazdászokat Makó városa olyan meglepő fogadtatásban részesítette, amire nem számítottak. Makóról a gazdászok Szegedre mentek. A szegedi időzés alatt a program a következő: A reggel 5 óraker Budapest felé induló vonattal kirándul a társaság a városi szőlőtelepre; ott a hatóság nevében **Bokor** Pál tanácsnok, **Kriszt** Sándor gaz-

dász, a szegedi gazdasági egyesület részéről pedig Barcsay Károly, ifj. László Gyula és Zsótér Dezső egyleti tagok fogadják a társaságot. A szőlő-telepről kocsikon a Zsótér-féle tanyára rándulnak át, ahol a város villásreggelivel fogja őket megvendégsélni. Délután a városban a Pálfi-féle paprikagyár és kenderfonógyár megtekintése után átmennek a növendékek Uj-szegedre, a népnépélyt élvezni. Ma 10 óra a hajnali vonattal tovább utaznak Békés-Csaba felé.

— **Uj tanyai iskolák.** A községi iskolaszék a város népes pusztáin lakó tankezes gyermekek iskoláztatása érdekében nem rég azt a javaslatot tette, hogy a Bánkon és Ebesen egyelőre vándor tanítói állomások szerveztessenek. Ezzel szemben a közigazgatási bizottság tegnapelőtt tartott ülésében a kir. tanfelügyelő előterjesztése következtében állandó, rendes tanítói állomások és iskolák felállítását tartja célhoz vezető intézkedésnek s ilyen irányban irát a városi tanácshoz, még pedig azzal a kéréssel, hogy az említett két pusztán két iskolát megfelelő bérelt helyiségben már a következő tanév elején nyitasson meg s a tanítói állomásokra a pályázatot haladéktalanul hirdesse meg. Ez mind igen szép kívánság. Csak az a kérdés: kapható-e, különösen a Bánkon tanteremnek alkalmas helyiség?

— **Népgyűlés Debreczenben.** Mint a fővárosi lapokban olvassuk a függetlenségi és 48-as párt által tervezett népgyűlést az önálló vám terület kivívása érdekében e hó 26-án vasárnap tartják meg.

— **Egy szegény család nyomora.** A pesti sor 3356. számú házában egy inséges család lakik. Egy szegény asszony, aki hét éves fiával és két éves leányával nagy nyomorban tengődik. A szerencsétlenek részére a kiadóhivatal elfogad könyöradományokat, mert a nélkülözést legalább pillanatnyilag bármily csekély adomány enyhítheti. A szegény asszony különben két gyermekét örökbe óhajtáná adni.

— **Szakkvizsgálat.** A helybeli kereskedelmi akadémia esti szaktanfolyamának hallgatói f. hó 15—17. napjain d. u. 3—8 órákban végzik írásbeli vizsgálatukat, e hó 28-án pedig a szóbelieket.

— **A lövészet eredménye.** Junius 9-én tartott díjlövészet alkalmával díjat nyertek: legjobb mélylövészel Molnár Ferencz 4 koronát, legtöbb körlövészel Fürst Ödön 4 koronát.

— **Szép az élet vagyis: a színes ebéd.** Egy gazdag és igen modern angol hölgy oly ebédet adott a minap, mely színpompájával elhalványított minden eddigi ebédeket s mely bizonyára követőkre fog találni London — országban. Az asztal fekete damaszszal volt borítva, melyről arany rojtok csöngtek alá. Az asztaldísz már majdnem feketére oxidálódott ezüstből állt, benne sötét vörös gerániumokkal s élénk zöld füvekkel. A villamos lámpák sértő fehér fényét vörös selyem ernyők mérsékeltek. Az étlap erősen beszagositott vörös papírra volt nyomva aranybetűkkel. A milyen volt az étlap, oly színesek voltak az ételek is. A sorozatot kétféle piros leves nyitotta meg, paradicsomból és rákból, volt azután fűj nagyszemű piros cseresnye közt, rózsaszínű lazac sötétzöld tengeri algák közt, yorki sonka (oly harmat piros, mint egy szende szűznek az arca) zöld spenót közt. Általában minden fogásban volt piros és zöld. Hogy az élvezet még nagyobb legyen, az étteremből nyíló üvegházban, mely palmarkertté volt átalakítva, skarlátvörös ruhába bujtatott zenekar játszott. Az egész elrendezés nagyon fantasztikusan, különösen, de ezért harmónikus hatott, s a lady csakugyan megérdemelte a hízelgő bókát ez ebéd megszerkesztéséért.

— **A szerelmesek.** Nemesak ezente méterrel kimért novellákban fordulnak elő oly gondosan háttérzett szituációk, hogy két forró kebel hevül egy fiatal szívért: hanem a legprózaibb életben is. Elő tanuk reá: Gáspár Mihály és Kiss János, még az általános hadkötelezettségnek eleget nem tett fiatal emberek. Mindketten egy leányért hevültek, ki szép és csodás szemekkel rendelkezett. E szép csodás szemek babonázták meg a Mihály és Jánost elannyira, hogy a választást a fejbetörésekre bízták. De ez csak tegnap este nyert befejezést, míg előbb mindenféle furfanggal igyekezett a két fiu a bálvány kegyeit megnyerni. — Azonban a bálvány csak játszott velük, szakasztott úgy, mint ama bizonyos czicza az egérrel, illetőleg — a jelen esetre alkalmazva — az egerekkel. Nagyon jól látta ezt a Kiss Gáspár czég, de az örök természet törvényei alól nem tudták magukat kivonni, így hát folyt tovább az udvarlás életre-halálra. Így tartott ez vagy két hónapig. Tegnap azután az imádott elé állott a két versengő és előadták, hogy mi nyomja oly rég a gyomrukát. A kis hamis erre Gáspár felé fordult, de e mellett gyújtó pillantásainak egyikét Kissre lövelte. A lovagok menten tisztában voltak a helyzettel. Itt csak a vak sors dönthet. És ennek engedelmeskedtek az ifjak, midőn egy snapszbutikban irgalmatlanul leítették magukat, hogy a Sorsot bekötött szemmel engedjék működni. Onnan a cirkususz elé tántorogtak, hol a Sors levéye szemeiről a köteleket, Gáspár és Kiss érzelmei oceánként kezdtek el hullámsani mi különösen abban nyert ekletás kifejezést, hogy a két szerelme rémségesen összevert tagokkal szállították egy tiszta, fehér lepedőben a közeli kórházba.

x **Uj leánynevelő intézet Debreczenben.** Abeles Bloch Hermin urnő f. é. szeptember hó 1-én új leány tan- és nevelő intézetet nyit Debreczenben. Az intézet internatussal lesz egybekötve és a fősúly arra lesz fektetve, hogy a leányok a házi nevelésben és nyelvképzésben kellő oktatásban részesíttessenek.

Gyászrovat.

† **Halálozás.** Néhai polg. id. Kovács Ferencz folyó hó 8-án délután 2 órakor, életének 88-ik, özvegségének 7-ik évében elhunyt.

† **Gyászjelentés.** Mély fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk felejtethetlen jó leányomnak, testvérünknek, rokonunknak és áldott jó emlékü menyasszonyomnak néhai Kübecher Vilmának folyó hó 9-én délután 3 órakor, életének 20-ik évében, 11 heti súlyos szenvedés után történt gyászos elhunytát. Kedves halottunk hült tetemei folyó hó 11-én d. u. 3 órakor fognak az ág. evang. egyház szertartása szerint a Homok-kert II. járás 79. sz. házunknál tartandó gyászima után a Várduzcai temetőbe örök nyugalomra tétetni. — Mely végtisztességtételre rokonainkat, jó ismerőseinket, az elhunytunk barátait, szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen, 1898. június 9-én. Bánatos anyja: Özv. Kübecher Dávidné szül. Polaj Mária. Testvérei: Katicza, Ilonka és Mariska. Völegénye: Szabó Lajos és számos rokonok nevében is. Áldás és béke poraira!

Perlekedő házasságok.

— Levél a század elejéről. —

Nemesak a mai világban, de a régi időkben is voltak olyan házasságok, melyek nem az égben kötöttek. Ezt bizonyítja a debreczeni városi levéltár egy poros aktája 1804-ből, melyben egy asszony ilyenformán

panaszolja be hitestársát a Nemes és Nemzetes Tanács előtt:

Tekintetes Nemes és Nemzetes Tanács!

Borzadok csak annak meg gondolása is, hogy Fazekas József Uramat valaha megismerem, annyival inkább arra, hogy Ö Kigyelmének felesége lettem. Mert mióta a Sz. Házasság által össze költünk nem mondhatok egy Hónapot, hogy folyvást békességben éltünk volna. Kivált pedig mióta el kezdett verni, melynek már tölt egész 2 Hónapjánál azólla oly szakadatlan üldöz, hogy az a tsuda, hogy kétségben nem estem, melyet már tovább nem álhatván kéntelen voltam sok szép állaturaimnak még pedig az Első Férjemtől b. e. Szép Ferencz Uramtól elmaradt árváinak illető allaturaimnak hátrahagyásával gyilkos és engem megemészítő kezei között nevezett Férjemnek két nevetlen árváimmal együtt, mintegy Égő Tűz alól kiszabadni, minekutána egy hét esztendő gyermekem a sok undok káromkodásai és vérengzése által Ö Kigyelmének annyira megrémült, hogy tegnapelőtt 7-ikén este 9 órakor a Háztól elszaladván annak hó fekvéséről e mai napig is bizonyos nem vagyok. Mostani férjem az enyimből gazdálkodik úgy, hogy csak egy pár köpenyegnek való Posztót és 140 Rforintokon vásárolt, a mely mind nekem mint szegény Árváimnak nyilvánosságos voszedelmére czéloz. Ifjú korom lévén szemem is megromlottak a strások miatt és így se élni, se égni nem akarok. Méltóztasson azért a Nemes Tanács egyet Uri Tagjai között az eránt kiküldeni, hogy minden engemet és Érváimat illető jókall conseribálván azok nekem, mint Természet szerint való Nutrixának adassanak által addig, míg a magam Törvényes prezentívját a Törvény utján megnyerhetem. Gratiájába ajánlott alázatos tisztelettel maradván

A Tekintetes Nemes Tanácsnak

alázatos szolgálója:

Bihari Mária Szép Ferencz el maradt özvegye, de most *Óh Fájdalom!* Fazekas Józsefné.

A Tanács Tikos István senátor Urat küldte ki az egyeztetésre, ki jelentésében előadja, hogy Férjének egész hajlandóságát tapasztalta, de az asszony még ez ideig teljességgel nem mutat hajlandóságot a Férjéhez, sőt declarálta, hogy többé véle nem lakik.

Egy hét mulva azonban maga az asszony ment fel a Tanácshoz és kijelentette, hogy megbékül a gyermekek miatt az Urával. A tanács megdicsérte az asszonyt és kemény leczkét tartván Fazekas Uramnak, békességre intette.

CSARNOK.

Föltámadás.

Regény.

20.

— Irta: **Uriel.** —

(Folytatás.)

Abay mind nagyobb lelkesedéssel beszél barátairól. Elmondja, mennyit köszönhet Zsiga dokornak, a ki nem mozdult el ágya mellől éjjel-nappal. Ez az ő egyik barátja, a ki visszaadta őt az életnek, éppen olyan hü, éppen olyan odaadó barát, a másik: Bendey Pál. Ő az, aki a szunyadó erőt új életre keltette benne, ő van rajta, hogy fönmaradjon az az élet, melyet Zsiga doktor megmentett.

— Már is gondoskodott felőlem, — folytatja Abay Imre, s elővon egy papirost zsebéből. — ez megbízó levél egy petroleum-részvénytársaságtól, melynek

részvényei nagybárára a Bendey-család birtokában vannak. Képzeld, holnaptól kezdve én leszek e részvény-társaság ügyvédje.

— Ah? Szerencsét kívánok. Ugy-e, maga rossz ember mégis hányszor esett kétségbe a jövő felett.

— Eddig existenciám homokra volt építve. Sarokba kellett dobni minden tervet és eszmét, egyszerű munkás voltam az élet taposó malmában. A mit én akartam, a mit szóval mondtam el a jogászegyletben, ügyvédi kamarában, vagy tollal írtam le, az csupa frázis volt a korifeusok szemében.

— De most a fő, az állandó munka biztosítva van.

Ragyogó arccal beszél terveiről és megírandó politikai munkáiról.

— Valami társadalmi munkát is akar írni?

— „A mai társadalom“ ez lett volna a czime.

— Félbe maradt a munka?

— Az a baj, kicsavarta volt a tollat kezemből, de fölveszem újra és írni fogok. Beszéljen magáról is Ella.

— Mit mondjak magamról? Színész vagyok. De olyan rossz, a milyen csak lehet. A hangom gyöngye az igazgató azt mondja, az alakom miatt szerződöttem.

— Kegyed a családfőntartó?

— Zizike azt mondja, én vagyok a ház kül- és pénzügyminisztere. Tudja mit, zongorázni fogok. Hallgatja?

— Régen vágyom a régi dalokat hallani.

Ella zongorához ül, Abay egészen a leányszéke mellé huz egy zsölyt s abban foglal helyet.

— Először dalokat s aztán valami klazikusát például Wagnertől?

— Jó lesz Én forgatom a lapokat.

Ella vakító fehérségű ujjai végigtutnak a billentyűkön s játszani kezdi „A bolygó hollandi“ egyik mély érzelmű drámai részletét, átszellemülve a klasszikus zene gyönyörű melódiájától, fönsséggel ül a zongora mellett. Abaynak úgy tetszik, mintha a zongorából bánatos éneke sirna fel egy szerelmes leánynak, a ki remél, de nincs tisztában azzal: vajon szerelmi vágyódásával czélt ér-e valaha? Abaynak visszarezeg lelkében minden egyes hang, lágyan és édesen, mint zsongó szellője tavasz első csillagos éjszakájának.

— Imádom a zenét, — kiáltja, folyton a leány gyönyörű arcát és remek alakját nézve.

— Én is.

— Hát a színészetet?!

— Szeretek mindent, ami művészet, de magamat nem szeretem a színpadon, nincs bennem semmi isteni adomány, nem is illehet meg a művészet rózsakoszorúja. Kontár vagyok.

„A bolygó hollandi“ kitarja szívét kedvese előtt. A szenvedély elviharzott. Most lágy dallam csörgedezik föl a zongorából.

— Kegyed úgy van a művészettel, mint én az irodalommal. Szenvedélylyel olvasok. Jókai remek regényeihez ifjkorom legszebb emlékei fűződnek, szeretettel olvasom még a gyöngébb írók eszmeszüleményeit is, sok könyv marandó hatást gyakorol reám, de hevem sohasem ragadott annyira, hogy novellát gyurjak.

Ella halk dallal kíséri a zenét. Kis hangja van és tiszta. — A színpadon talán elvész ez az egyszerű, bájos hang, de a szobában minden árnyalatában gyönyörködött.

Együtt találja őket az alkonyat is. Ella zongorázik és dalol, vagy beszélgetnek néha hallgatnak. A szobában csend van. Csak néha száll el az ajkáról egy-egy sóhaj...

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

* **Vetések állása.** Nádudvari levelezők: Május hó utolsó napjai, valamint június hó eleje meghozta azt a várva-várt csendes meleg esőt, mely a jövőbe vetett reményeket megszilárdította. A helyzet azonban, hogy az eső áldásos hatást szült volna, meghozta a gabonák legfélelmezbettségét a rozsdát.

A rozsdá egy oly neme a nagyszámúban előforduló betegségeknek, mely narancssárga, vörös, nagy sötétbarna foltokban a növény szárára vagy leveleire lerakodik. E foltok gömbölyűek tojásformájuk, vagy sokoldalú alakúak tömegek, nem ritkán azonban hosszan húzódnak a levelen végig, nemesak azon részét a növénynek beteggé téve, melyet ellepnek, hanem pete alakjában szaporodva külön pete családok képeznek és gyakran az egész növényt ellepik. A pete képződésekor az éltető gyökereken élésködik és hogy tovább képződhessen és terjedhessen, keresztül tör a felső levélborítékot, hogy a szabadba juthasson. A pete családok a legkülönbözőbb formákat vesznek föl, szaporodásukkor nem maradnak a növény ugyanazon részén, hanem elterülnek a száron, leveleken és fejen. A különböző növényeken előforduló rozsdá betegségek között mindenestre a legkártékonyabb az mely a gabonaféléknek legveszedelmesebb ellensége a **gabonarozsdá.**

De Bary tanár a növény rozsdát hosszas tanulmányozás tárgyává tette, beoltás által annak összes tulajdonságait megfigyelte és annak alapján a következő 3 osztályra osztotta.

1. A **sáv alakú rozsdá**, mely a gabona féléken a leveleken és külső borító levelen hosszan sáv alakban végig nyulik.

2. A **korona rozsdá** különösen zabon fordul elő, közvetlen a gabona feje alatt, mely továbbfejldése esetén a gabona fejét egészen leszakítja.

3. A **folt rozsdá**, mely a levelen és száron folt alakjában elhelyezkedik és ugyanazon helyen tovább szaporodik.

A kár amelyet a rozsdá pete előidéz leginkább abban rejlik, hogy elvonja a növénytől a tápanyagot, de csak annak leveire és szárára rakodik le, sokkal veszedelmesebb ennél az üszögrozsdá, mely egyenesen a magot támadja meg, és azt teljesen megsemmisíti.

A gabona e betegsége ellen mind- eddig semmiféle óvszer nem létezik, minden védekezés hiába való volna. Ha e betegség oly mértékben folytatódik, mint amilyen hirtelen keletkezett, akkor a szép kilátások dacára eljutottunk ismét az elmúlt esztendő eredményéhez. Napfényes meleg idő kell ezután, június hónapnak majdnem végén vagyunk, mindenképpen kell s habár tengerire, takarmány vete- ményekre, legelőre mindég jó az eső, azért vidékünkön senki sem kívánja már, mert az eső szüli és neveli a rozsdát.

Debreczeni piacz.

Június 8—9 heti vásár.

Gabonavásár.

Buza, piaczra hozatott 3200 kgr. I. rendű 15.—, II r. 14.80, III r. 14.60.

Rozs, piaczra hozatott 3100 kgr. I. rendű 9.80, II r. 9.70, III r. 9.60.

Kétszeres, piaczra hozatott 2400 kgr. I. rendű 11.—, II. r. 10.80, III r. 10.60.

Árpa, piaczra hozatott 2400 kgr. I. rendű 7.—, II r. 6.90, III r. 6.80.

Zab, piaczra hozatott 1800 kgr. I. rendű. 8.00, II r. 7.90, III r. 7.80.

Tengeri, piaczra hozatott 4700 kgr. 6-tengeri I. rendű 6.50, II. r. 6.40. III. r. 6.30.

Köles I. r. 4.80.

Köleskása 13.—, 12.50.

Burgonya 2.—

Piaczi árucikkék:

Kilonként: Arpakása 16—34 kr. aszaltszilva 32 kr., asztali dara 18—22 kr. burgonya 3 kr., borsó szepességi 16 kr., szatmári 16 kr., bab fehér 10 kr., sárga 10 kr. disznó-zsir 60—64, ezukor 46—48, irós-vaj — kr., köleskása 15 kr., lenese szatmári 26, szepességi 30 kr., liszt Nr. O. 25 Nr. 1—24½ kr., Nr. 2. 24 kr., Nr. 3. 23 kr., Nr. 4. 22½ kr., Nr. 5. 22 kr., Nr. 6. 21 kr., Nr. 7. 19 kr. olvasztott vaj — kr., só darabos 11 kr., darált 12 kr., rizskása 16—36 kr., szappan 22 kr., szalonna sós 68 kr., sótlan 60 kr., kávé —, frt — kr.

100 kilonként: Bab fehér 8—12 babsárga 8—12 burgonya 2.00, só darabos 10.80, só darált 11.00, d. zsir 62—63 frt, széna I. rendű 1.80, II. r. 1.60, III. r. 1.—, szalma I. r. 60 frt. II. r. 40, szalonna sós 62—64 frt, szalonna sótlan — frt, haj 60—62 frt, juh turó —, szappan —, frt, aszalt szilva — frt, borsó —, frt, lenese —, frt, rizs — frt, pirszen 2.00, salgótarjáni 1.50, szalonkőszén —, árpakása —, —.

Állatvásár.

Ló felhajtattott 860 db., elkelt 610 db. Marha felhajtattott 1050 db., elkelt 970 db. Bika felhajtattott — db, eladatott —. Sertés felhajtattott 4000 db., elkelt 2110 db. Sovány —12 hónapos 15—25 frt. Másfél éves—kétéves — frt. Öreg sovány 25—35 frt. 3—4 hónapos malacz páronként 15—20 frt. dja. Kővér kilója 54—56 kr. Rendes ételsúly 45 kiló levonás és 4%. Uj szalonna — frt., Juh és birka felhajtattott — db. elkelt — db.

Egy pár jármos ökör 250—300 frt tehén 80—120 frt, hizott tehén bornyával 100—160 frt, fejős tehén bornya nélkül 120—140 frt, meddő tehén 75—120 frt, I. r. jármos ökör 300—370 frt. II. r. jármos ökör 250—300 frt, III. r. jármos ökör 180—200 frt, tinó 100—140 frt üsző 40—70 frt. rugott üsző bornya 30—60 frt, ökörbornya 30—60 frt. Egy pár anya birka báránystul 8.13, egy pár magyar juh —, egy pár ürü birka 8.16, egy db. tika 100—150, egy db. igás jó ló 140—260.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs: **Ujlaki Antal**

Mosóárak!

A hirneves cosmanosi gyárból:

szintartó Voile-ok, Indish foulard, Atlas-Satin, Piquet

* **Himzett Batist** *

Szerbvásznak, à jour kelmék;

hazai gyártmányu

Csalán-szövet métere 11 kr.

— Székely varrottas —

nagy választékban és olcsón kapható

Szabó Lajos fiai

szégnél

Debreczen, Rózsa-tér.

Ujleánynevelő-intézet Debreczenben.

Szíves tudomására hozom a n. é. szülőknek, hogy f. é. szeptember 1-től Debreczenben egy a magas Miniszterium által engedélyezett internátussal (bennlakás) egybekötött

leány tan- és nevelőintézetet nyitok.

Az intézetben az elemi oktatás mellett a magasabb leány kiképzéshez tartozó tantárgyak is oktattnak, különös súlyt fektetek növendékeim nyelv- és zenében való kiképzésére és főtörekvésem leendő a reám bízott növendékeknek egy a mai kor színvonalának megfelelő nevelést adni. Lakásomat végleg f. é. aug. 1-én teszem át, miről annak idején lesz szerencsém a n. é. szülőket értesíteni.

Tisztelettel

Abelesné-Bloch Hermin

330-1-1

tulajdonos igazgató.

4681. sz.
1898.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a város tulajdonát tevő következő ingatlanok u. m.:

1. a „Gygyori“ csapszék, a hozzátartozó 98 hold s 202 □-öl szántó-, kaszáló- s legelő-földdel 1898. évi október hó 1-től—1904. szeptember hó 30-ig terjedő hat évre;

2. a h.-sámsoni határban levő „majorsági föld“ nevezetű 567 és $\frac{10}{16}$ -od hold területű tagbirtok 1898. év november 1-től—1904. október 1-ig terjedő hat évre;

3. a „Ludas csapszék“ a hozzátartozó 155 hold 138 □-öl szántó-, kaszáló- és legelő földdel 1898. november 1-től—1904. október 31-ig terjedő hat évre;

4. 419 hold 445 □-öl területű **Pallagi I-ső tag** az 1898. évi október hó 1-től az 1906. évi október hó 1-ig terjedő időre.

5. 381 hold 1363 □-öl területű **Pallagi II-ik tag** az 1900. évi október 1-től az 1906. évi október hó 1-ig terjedő hat évre, **1898. év június hó 22-én d. e. 9 órakor** a városháza kistanácstermében tartandó nyilvános árverésen bérbe, illetve haszonbérbe kiadni fognak.

Az árverési feltételek a város számvevői hivatalánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az árverelni szándékozók a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzül (készpénzbeli) az árverelő bizottság kezéhez letenni tartoznak.

Debreczen, 1898. május 9-én.

569-3-2

A városi tanács.

Kiadó lakás és bolthelyiség.

Egy utcza emeleti lakás
azonnal és egy bolthelyiség
1898. augusztus hó 1-től kiadó.

Értekezhetni az Alföldi takarékpénztár háztulajdonosnál. 580-3-1

MIHALOVITS-féle

Harmat-Crème

Arcszépítő

kenőcs.

- A Harmat-Crème a legjobb arcszépítő s kézbőr-ápoló kenőcs, mely üdév, puhává, fehérré teszi az arcz bőrét.
- A Harmat-Crème sem ólmot, sem higanyt nem tartalmaz s teljesen ártalmatlan hatású.
- A Harmat-Crème nappal is használható, miután nem zsíroz s a poudert jól állja.
- A Harmat Crème nem teszi fényessé az arcot s fehérríti a bőrt.
- A Harmat-Crème kiváló jó hatású mindennemű bőrbajoknál; pattanások s mitesszerek (bőr-akák) elmulasztására, napégette s szélkifujta arcznál, s kéznél.
- A Harmat-Crème teljesen zsirtalan, habszerű, jóillatú arcszépítő egy tégelyének ára egy korona.
- A Harmat Szappan, mely a Crème hatását fokozza, darabonként 35 kr.

Főraktár a készítő MIHALOVITS I. gyógy-szerésznél Debreczenben.

574-10-6

BUTOR Alapított 1835.

Bécs, I. Kärntnerstrasse 32. A.
asztalos, kárpitos és disztító
legolcsóbb árak. 543

Képes butor-album 30 kr. bélyegekből kapható

FRANK

Hirdetés

az Andaházi Szilágyi intézet élelmezésére.

Az Andaházi Szilágyi intézet 10 növendéke és az intézeti nevelő számára 1898. szept. 1-től—1899 június végéig, tehát 10 hónapra élelmezés adandó a következő feltételek mellett:

a **reggeli** az intézeti gondnok rendelkezése szerint tejből vagy kávéból áll.

Az **ebéd** étrendje: marhahusleves, 2 drb. marhahus-szelet mártással, vastag-étel, rajta — ha tézta következik utána — marha- vagy disznóhussal, pecsenye vagy tézta.

A **vacsora** étrendje: egyszer hetenként gulyáshus leves és tézta, hatszor hetenként pecsenye körzettel és tézta.

A vastagételek, pecsenyék és tézták kellő változatossággal, mindig jó és egészséges anyagból és a szükséges mennyiségben adandók. A mi ellen ha indokolt panasz merülne föl, az intézeti gondnoknak időközben is joga leendő a kötendő szerződést felbontani.

Ha valamelyik növendék betegsége vagy távolléte miatt több napon át nem venne részt az intézet élelmezésében: azon napokról érte az intézet nem fizet.

Felszólítom mindazokat, kik ezen élelmezésre vállalkozni óhajtanak, s készek az ételneműeket naponként háromszor az intézet ebédlő szobájába, megjelölendő s pontosan megtartandó időben felszállítani, a reggelinél a kávé vagy a tej árát külön tüntetvén ki: egy-egy kosztos napi ellátása árának megjelölésével legyenek szivesek vállalkozási ajánlataikat lakásomon (Péterfia-uteza 8. sz. a.) hozzám f. hó 20-án déli 12 óráig beadni.

Debreczen, 1898. június 6.

575-2-2

Csiky Lajos

az Andaházi Szilágyi intézet h. gondnoka.

„Bika“ szálloda 2-ik udvar.

Szombaton 11-én és vasárnap 12-én két nagy rendkívüli

családi disz-előadás

különösen válogatott műsorral mely minden este 12 számból áll.

ANETELLI

a spiritista és médiuma: Madame Anetelli által kitűnő spirítisztikai, bűvészet, hipnotikus illuzionistikus és szellemidézési mutatványokkal.

Utazás a lehetetlenben. — Egy élő hölgy átváltoztatása egy élő galambbá. — Elektrikus ballet.

Helybeli személyek magnetizálása.

Uj! Nagyon szenzációs! Uj!

UNDINE

a vizitündér.

Ez a legszebb mutatvány, melyet eddig az illúzió terén bemutattak.

Fentartott hely 50 kr. II-ik hely 30 kr. — Kimerítő műsor a pénztárnál 10 kr. Minden előadás gazdag műsorral. — Pénztárnyitás 7 órakor. Kezdeté 8 órakor.

